

**Εντυπώσεις των μαθητών της ε τάξης από την επίσκεψή τους στο
Μουσείο Σχολικής Ζωής και Εκπαίδευσης**

Σήμερα πήγαμε στο Μουσείο Σχολικής Ζωής και Εκπαίδευσης. Μας έδειξαν την καθημερινότητα των παιδιών της ηλικίας μας μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Η ζωή των παιδιών δεν ήταν καθόλου εύκολη. Οι περισσότερες οικογένειες είχαν πάνω από τρία παιδιά και πολλές φορές το φαγητό δεν έφτανε για όλους. Στο σχολείο όλα τα παιδιά υποχρεωτικά φόραγαν στολές. Οι δάσκαλοι ήταν πολύ αυστηροί με την καθαριότητα, σε περίπτωση που τα παιδιά είχαν βρώμικα χέρια, νύχια ή αυτιά παίρνανε παρατηρήσεις. Στην συνέχεια μας έδειξαν και τα σχολικά αντικείμενα των παιδιών όπως τσάντες, βιβλία, μολύβια, θρανία. Είχα την αίσθηση πώς βρίσκομαι σε ένα σχολείο εκείνης της εποχής. Θα ήθελα κάποια στιγμή να το επισκεφτώ ξανά.

Αδριάνα

Η εκδρομή στο μουσείο μου φάνηκε πολύ ενδιαφέρουσα, έμαθα καινούρια πράγματα για τα σχολεία τα παλαιά χρόνια μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Ήταν τέλεια!

Στεφανία

Αυτό που μου άρεσε από το Μουσείο Σχολικής Ζωής ήταν όταν μια κυρία έπαιξε την αυστηρή όπως έκαναν οι παλαιοί δάσκαλοι. Επίσης με εντυπωσίασε όταν μας έδειξε κάτι τσόφλια από καρύδια κολλημένα πάνω σε μια πλάκα που περπατούσαν με τα γόνατα οι μαθητές μέχρι να ματώσουν. Έτσι τιμωρούσαν οι παλαιοί δάσκαλοι μερικές φορές!

Κώστας

Αυτό που μου έκανε μεγαλύτερη εντύπωση ήταν ότι είδα το πιο παλιό βιβλίο Γραμματικής που διδασκόταν στα σχολεία εκείνης της εποχής που ήταν γραμμένο στα Λατινικά.

Ηλίας

Μου έκανε εντύπωση αυτά που άκουσα για τις τιμωρίες των αγοριών εκείνα τα χρόνια!

Άγγελος

Η επίσκεψή μας στο Μουσείο Σχολικής Ζωής ήταν μια ψυχαγωγική αλλά και εκπαιδευτική εκδρομή. Στο μουσείο αυτό μάθαμε, τι έκαναν τα παιδιά στο σχολείο αλλά και πώς ζούσαν μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο. Αυτό που μου έκανε μεγαλύτερη εντύπωση ήταν το ότι έτρωγαν όλα μαζί τα παιδιά σε συσσίτιο και πως όλα το αγόρια ήταν το ίδιο κοντοκουρεμένα. Εμείς έπρεπε να αναπαραστήσουμε την ώρα εκείνη του φαγητού. Κάτι άλλο που μου έκανε εντύπωση ήταν η αυστηρότητα των δασκάλων, οι οποίοι ήθελαν όλα τα παιδιά να είναι στην εντέλεια και διαβασμένα. Αν κάποιο παιδί δεν ήταν, θεωρούσαν πως του άξιζε κάποια ποινή και μια από αυτές ήταν να περπατήσει με τα γόνατα του σε σπασμένα καρύδια μέχρι να ματώσουν. Για όλα αυτά λοιπόν που μάθαμε η επίσκεψη μου φάνηκε καταπληκτική!

Λυδία